

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.828 van 20 april 1999
in de zaak A. 42.384/XII-161.**

In zake : 1. Zeno VAN EERDENBURG,
2. Marie-José ANCIAU,
wonende te BRASSCHAAT,
Borrekenlei 135

tegen :

de gemeente BRASSCHAAT.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Zeno VAN EERDENBURG en Marie-José ANCIAU op 27 april 1990 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit genomen op 22 februari 1990 door de gemeenteraad van BRASSCHAAT "houdende de goedkeuring van een ontwerp en gunning van opdracht door openbare aanbesteding van wegen- en rioolwerken aan de Borrekenslei te Brasschaat";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door J. LUST;

Gelet op de beschikking van 7 juli 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 maart 1999;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter
J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
C. ZACHEE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
J. LUST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekers zijn eigenaar van een onroerend
goed gelegen aan de Borrekenslei 135 te Brasschaat, waar
zij een aannemingsbedrijf uitbaten.

1.2. Met rondschrijven van 24 januari 1989 nodigt
het gemeentebestuur van Brasschaat de eigenaars en de
inwoners van de Borrekenslei uit voor een vergadering op
10 februari 1989.

Op deze vergadering wordt een voorontwerp
voor de uitvoering van wegen- en rioolwerken in de
Borrekenslei toegelicht.

1.3. Op 13 februari 1989 stelt de hoofdconducteur
van de gemeentelijke technische diensten een verslag op
over de tijdens de inspraakvergadering geformuleerde
opmerkingen.

1.4. Op 14 februari 1989 vindt een vergadering
plaats van de gemeenteraadscommissie van

verkeersveiligheid en de verkeerscel. Hierover wordt een verslag opgemaakt op 15 februari 1989.

1.5. Bij brief van 20 maart 1989 dienen verzoekers een bezwaarschrift in tegen de geplande werken.

Met een brief van 24 maart 1989 antwoordt het gemeentebestuur op de door verzoekers geformuleerde bezwaren.

1.6. Verzoekers dienen op 2 mei 1989 een tweede bezwaarschrift in bij het college van burgemeester en schepenen.

Tijdens zijn vergadering van 18 mei 1989 neemt het college kennis van dat schrijven.

1.7. Op 22 februari 1990 besluit de gemeenteraad van Brasschaat het ontwerp voor het uitvoeren van wegen- en rioolwerken in de Borrekenslei, met een geraamde kostprijs van 18.546.741, inclusief BTW, goed te keuren, de opdracht daartoe te gunnen door middel van een openbare aanbesteding en aan de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen de toekenning te vragen van provinciale toelagen voor de aanleg van het rijwielpad;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de bestreden beslissing op het tijdstip van het indienen van het beroep nog niet was goedgekeurd door de provinciegouverneur en dat de termijn waarover deze daarvoor beschikte nog niet was verstreken, zodat de beslissing nog niet uitvoerbaar was; dat zij hieruit afleidt dat het annulatieberoep voorbarig en niet ontvankelijk is;

2.2. Overwegende dat toen de bestreden beslissing genomen werd het decreet van 7 juni 1989 houdende vast-

stelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten van toepassing was; dat hierin is bepaald dat het besluit waarbij de gemeenteraad de wijze kiest waarop de opdrachten voor aanneming van werken, leveringen of diensten worden gegund moet worden goedgekeurd door de provinciegouverneur en dat, wanneer binnen een termijn van honderd dagen nadat de gemeenteraadsbeslissing bij het provinciaal gouvernement is ingekomen van geen gouverneursbesluit aan de gemeente kennis werd gegeven, de gouverneur geacht wordt de vereiste goedkeuring te hebben verleend;

2.3. Overwegende dat uit het administratief dossier niet blijkt dat aan de gemeente enige gouverneursbeslissing ter kennis werd gebracht binnen de voormelde termijn van honderd dagen; dat hierdoor het gemeenteraadsbesluit moet worden geacht te zijn goedgekeurd; dat door deze impliciete goedkeuring in de loop van het geding de bestreden beslissing uitvoerbaar is geworden en de grond van onontvankelijkheid vervalt; dat de exceptie niet opgaat;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoekers in een eerste middel de schending van het door artikel 6 -thans artikel 10- van de Grondwet gewaarborgde gelijkheidsbeginsel aanvoeren, doordat zij als eigenaars langs de Borrekenslei moeten bijdragen in de kosten van de wederinrichtingswerken die het bestreden besluit decreteert, terwijl uit de briefwisseling met het gemeentebestuur blijkt dat de wederaanpassingswerken inzake riolering andere straten ten goede komen;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoekers niet ongelijk behandeld worden ten aanzien van de andere inwoners van de Borrekenslei

of, meer in het algemeen, ten aanzien van de inwoners van straten waar er wegen- en rioleringswerken worden uitgevoerd; dat zij voorts wijst op de discretionaire bevoegdheid van de gemeente waarbij het algemeen belang primeert op het individueel belang;

3.1.3. Overwegende dat verzoekers in hun memorie van wederantwoord nog doen gelden dat gelijke lasten in gelijke omstandigheden betekent dat het nut van wederinrichtingswerken vooreerst ten goede komt aan de eigenaars van de betrokken straat en niet aan die van andere straten; dat zij in hun laatste memorie hierover nog stellen dat krachtens de gemeentelijke belastingverordening de boordeigenaars voor 50 procent dienen bij te dragen in de kosten van de wegenuitrustingswerken, maar dat deze financiële tussenkomst niet kan worden gevraagd voor wat betreft de rioleringswerken, zeker niet als deze aan andere straten ten goede komen;

3.1.4. Overwegende dat verzoekers klaarblijkelijk het gelijkheidsbeginsel geschonden achten, niet zozeer omdat de werken de aangelanden van andere straten ten goede komen, dan wel omdat deze laatsten niet moeten bijdragen in de kosten; dat zij zich bijgevolg beklagen over het feit dat zij verhaalbelasting dienen te betalen voor werken waarvan anderen de voordelen opstrijken en aldus de terzake geldende belastingverordening in vraag stellen, welke verordening niet het voorwerp uitmaakt van hun annulatieberoep en evenmin de noodzakelijke rechtsgrond vormt voor het besluit dat zij wel bestrijden : de aanbesteding van werken; dat het middel om die reden niet ontvankelijk is;

3.2.1. Overwegende dat verzoekers in een tweede middel de schending aanvoeren van artikel 97 - thans artikel 149 - van de Grondwet en, voor zoveel als nodig, van het algemeen rechtsbeginsel van de motiveringsplicht, doordat het bestreden besluit niet gedragen

is door voldoende feitelijke gegevens welke het rechtvaardigen; dat zij stellen dat het bestreden besluit nergens de redenen vermeldt waarom tot de wederaanpassingswerken dient te worden overgegaan en dat, meer bepaald, helemaal geen sprake is van de motieven vermeld in een brief van 24 maart 1989, namelijk dat de werken passen in een algemeen rioleringsplan voor de hele gemeente en dat de bewoners van de Borrekenslei zich op 10 februari 1989 voor de uitvoering van de werken hebben uitgesproken;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het huidige artikel 149 van de Grondwet betrekking heeft op rechterlijke uitspraken en niet van toepassing is op gemeenteraadsbesluiten, dat zulks weliswaar niet wegneemt dat iedere administratieve rechtshandeling door wettige motieven moet zijn ingegeven, doch ter zake zowel in de bestreden gemeenteraadsbeslissing als in het administratief dossier voldoende wordt verwezen naar de motieven waarop bedoelde beslissing rust;

3.2.3. Overwegende dat verzoekers in hun memorie van wederantwoord nog betogen dat door de resultaten van de inspraakvergadering van 10 februari 1989 niet kenbaar te maken of toe te passen in het bestreden besluit, de gemeenteraad artikel 149 van de Grondwet, volgens hen wel van toepassing, geschonden heeft; dat zij in hun laatste memorie nog stellen dat de overweging in het bestreden besluit "dat het aangewezen is dat wordt overgegaan tot de wederinrichting van de Borrekenslei" niet volstaat en dat verzoekers van de enige overige motivering, namelijk de resultaten van de inspraakvergadering, pas kennis hebben gekregen naar aanleiding van deze procedure, wat in strijd is met de formele motiveringsplicht voorgeschreven door de wet van 29 juli 1991;

3.2.4.1. Overwegende dat de verwerende partij terecht opwerpt dat artikel 97 -thans artikel 149- van de Grondwet slechts van toepassing is op jurisdictionele uitspraken en niet op beslissingen van het actief bestuur; dat zij even terecht stelt, en daarin trouwens bijgevallen wordt door verzoekers, dat elke administratieve beslissing op rechtsgeldige motieven moet berusten; dat het echter ten onrechte is dat deze laatsten stellen dat die motieven, in toepassing van de wet van 29 juli 1991, formeel moesten worden aangehaald in het bestreden besluit zelf; dat de voornoemde wet welke de uitdrukkelijke motivering voorschrijft van de bestuurshandelingen, immers nog niet van toepassing was toen het bestreden besluit genomen werd; dat het toentertijd volstond dat het bestaan van die motieven kon worden afgeleid uit het administratief dossier;

3.2.4.2. Overwegende dat ter zake het administratief dossier onder meer een verslag gedateerd 13 februari 1989 bevat van de meervermelde inspraakvergadering van de Borrekenslei, alsmede een verslag van de vergadering van 14 februari 1989 van de gemeenteraadscommissie van verkeersveiligheid en de verkeerscel, waarin de diverse aspecten van de herinrichting van de Borrekenslei werden toegelicht; dat louter de omstandigheid dat verzoekers, vooraleer ze hun onderhavig beroep instelden, van die stukken geen kennis hadden niet van aard is om de realiteit van het bestaan van die motieven of hun wettigheid in vraag in het gedrang te brengen; dat het middel niet gegrond is;

3.3.1. Overwegende dat verzoekers in een derde middel de schending van het zorgvuldigheids- en het evenredigheidsbeginsel aanvoeren; dat zij betogen dat de gemeenteraad nagelaten heeft op een zorgvuldige en evenredige manier de betrokken belangen af te wegen alvorens zijn besluit te nemen en dat van die belangen-

afweging geen melding is gemaakt in het bestreden besluit;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de gemeenteraad degelijk ingelicht was en het dossier grondig voorbereid en afgewerkt werd; dat zij hierbij verwijst naar de volgende gegevens : de bevolking is op verschillende manieren geïnformeerd over de geplande werken, de werken pasten in het algemeen rioleringsplan van de gemeente, het ontwerp werd opgesteld door een speciaal daartoe aangeduide ontwerper, het werd meermaals besproken in de verkeerscel, er werd gebruik gemaakt van de mogelijkheid om voor de aanleg van het fietspad provinciale subsidies te krijgen, het ontwerp werd nog aangepast aan de -laattijdige- opmerkingen van de provinciale technische diensten; dat de verwerende partij voorts nog betoogt dat het evenredigheidsbeginsel zoals gangbaar in tuchtzaken niet ter zake doet;

3.3.3. Overwegende dat verzoekers in hun memorie van wederantwoord stellen dat het zorgvuldigheids- en het evenredigheidsbeginsel zijn geschonden, doordat de gemeente haar beslissingen wil steunen op motieven van een inspraakvergadering en verslagen van de verkeerscel van welke bestaan verzoekers wel de melding hebben gekregen, maar waarvan, zelfs naar aanleiding van het voorliggend annulatieberoep, geen kennis aan verzoekers werd gegeven, en doordat de gegevens die thans worden voorgelegd evenmin een degelijke ondersteuning geven aan het principe van belangenafweging;

3.3.4.1. Overwegende dat verzoekers de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel vooral hierin zien dat van de inspraakvergadering van 10 februari 1989 geen verslag is opgemaakt of althans dat verslag hen niet ter kennis werd gebracht;

3.3.4.2. Overwegende dat uit de behandeling van het tweede middel is gebleken dat van de bedoelde vergadering wel degelijk een verslag werd opgemaakt; dat de omstandigheid dat verzoekers er geen kennis van hadden niets afdoet van de vaststelling dat het stuk bestond en aan zijn inhoud blijkbaar ook aandacht werd besteed bij de besluitvorming;

3.3.4.3. Overwegende dat verzoekers voorts geen concrete gegevens aanvoeren om aan te tonen welke hun belangen waren waarmee de gemeenteraad onvoldoende rekening zou hebben gehouden; dat zij zich ertoe bepalen te verwijzen naar het toegenomen gevaar voor de voertuigen die hun pand inrijden of verlaten en voor het verkeer in de Borrekenslei in het algemeen; dat het middel niet gegrond is;

3.4.1. Overwegende dat verzoekers in een vierde middel de schending van artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek aanvoeren, aangezien de wederaanpassingswerken zullen leiden tot een beperking van hun meest volstreckte wijze van genot te hebben van hun eigendom; dat volgens hen meer bepaald de werken de mogelijkheid verminderen om met bedrijfs- en andere voertuigen hun eigendom in en uit te rijden en dit zowel tijdens de werken als erna;

3.4.2. Overwegende dat verzoekers zich in dit middel beroepen op hun subjectief recht op eigendom; dat gelet op de artikelen 144 en 145 van de Grondwet, het de Raad van State echter niet toekomt zich over het bestaan van dergelijke rechten uit te spreken; dat het middel dan ook niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van verzoekers, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig april 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.